

Нові таксони

УДК 582.736(477)

І. С. ІВЧЕНКО, М. В. ШЕВЕРА

Chamaecytisus pineticola, Івченко, зновуват* борова, новий вид, систематика

При критичному вивченні видів роду *Chamaecytisus* Link флори України, аналізі власних зборів та гербарних матеріалів Інституту ботаніки ім. М. Г. Холодного АН України (KW), Ботанічного інституту ім. В. Л. Комарова АН СРСР (LE), Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, у тому числі й типових зразків, ми дійшли висновку, що екземпляри рослин зі слабо опушеною чашечкою із групи *Chamaecytisus ruthenicus* s. l. насправді відносяться до окремого виду — *Ch. pineticola* Івченко.

Доці автори обробок роду *Chamaecytisus* sub. nom. *Cytisus* L. s. l. для регіональних «Флор» і «Визначників» [1—4, 6] та інші його дослідники відносили *Ch. pineticola* до *Ch. zingeri* (Непук, ex Litv.) Klaskova. Як видно з діагнозу останнього виду, в типових екземплярах повністю відсутнє опушення чашечки. Вперше форми з голою чашечкою, зав'яззю (а часто — й бобами) та слабо опушені форми об'єднав В. І. Кречетович [2], який ширше трактував об'єм цього виду. Ми ж поділяємо погляд М. М. Цвельєва [5], котрий вважає справжнім лише *Ch. zingeri* з голою чашечкою. Ареал цього виду включає східну частину Верхньо-Волзького, південну — Волзько-Камського та північно-східну — Волзько-Донського флористичних районів (зараз *Ch. zingeri* знаходять у нечисленних місцезростаннях поблизу гирла р. Оки). Що ж стосується слабо опушених рослин, які зростають на Україні (південно-східна частина Українського Полісся) і, ймовірно, більш поширені в інших районах, то їх слід віднести до

* Етимологічно точнішою назвою для цього роду ми вважаємо «рокитничок», яку й пропонуємо використовувати в подальших публікаціях.

CHAMAECYTISUS PINETICOLA ІВЧЕНКО — НОВИЙ ДЛЯ НАУКИ ВИД

Ch. pineticola, латинський діагноз якого ми наводимо нижче.

Chamaecytisus pineticola Ivchenko species nova.— *Cytisus zingeri* auct. fl. ucr. non V. Krecz. Bisciolina, 1954, Fl. УРСР, 6: 337 pro max. parte.— *Chamaecytisus zingeri* auct. fl. ucr. non (Nenuk. ex Litv.) Klaskova (Sectio *Chrysochamaecytisus* Tzvel.).

Frutex 50—140 cm alt., exciccatione haud nigrescens. Rami ascendentis, cortico cinereo vel plumbeo, subangulati, saepissimae dense cano-pubescentes, praesertim juvenales, usque ad basin. Folia petiolis 15—20 (25) mm lg., dense pubescentibus, foliolis oblongis, interdum rotundatis necnon anguste obovatis, 15—35 mm lg., 7—11 (14) mm lt., subcuneatis, subtus dense adpresso cano-pubescentibus, viridibus, in ramulis sterilibus foliola majora et oblongiora. Flores in axillis foliorum bini-terni inflorescentiam communent spiciformi-racemosam formantes; pedicelli 4—6 mm lg., pilosi. Calyx ovoideo-tubulosus 10—12 mm lg., parce adpresso puberulus, labio superiore ei plus minusve profunde emarginato, denticulis oblongo-ovatis apice oblique attenuato-acutatis, quam labium inferior sublongiore. Corolla flava; vexillum cum ungue (22) 23—28 (30) mm lg., (15) 16—19 mm lg., emaculatum, supra glabriuscum, pilis solitariis ad lineam medianam instructum; alae oblique rotundatae 18—22 (24) mm lg.; carina 2—3 (4) mm alis brevior, supra ad lineam medianam pilosiuscula. Legumina linearia (27) 30—62 (36) mm lg., 6—7 mm lt., pubescentia semiadpressa argentata densiuscula tecta. Floret V—VI.

Habitat in pinetis polessicis ubi abunde occurrat. Тип: RSS Ucr., in adjacentibus Kioviae, prope р. Irpenj, margines pineti, 25.V.1976 I. Ivchenko (KW).

* Affinitas. *Ch. zingeri* (Nenuk. ex Litv.) Klaskova magis boreali pubescentia totae valde densiore, foliolis majoribus et oblongioribus, floribus majoribus differt clare; a *Ch. borys-*

thenico (Grup.) Klaskova pubescentia totae plantae minus densa, foliolis latioribus, vexillo angustiore glabriusculo, non ad lineam medianam piloso, abhorret. *Ch. ruthenicus* (Fisch. ex Wołoszcz.) Klaskova planta steppicola non pineticola est, a nostro ramis in parte inferiore glabriusculis, nunquam dense pubescentibus, foliis ramorum floriferorum sub anthesin haud omnino evolutis, floribus in axillis foliorum numerosioribus (3—5 non 2—3), vexillo supra glaberrimo discrepat.

Кущ заввишки 50—140 см, при сушині його гілки та листя не чорніють. Гілки висхідні, з сірою або свинцево-сірою корою, слабо ребристі, густо опушені (молоді — звичайно до самої основи). Черешки листків 15—20 (25) мм завдовжки, теж густо опушені, пластинки — довгасто-або частково округлі і вузькооберненояйцевидні від 15 до 35 мм завдовжки, 7—11 (14) мм завширшки, біля основи майже клиновидні, знизу густо притиснуто-опушені, сизуваті, зверху розсіяно-опушені, зелені; на стерильних гілках листочки більші, видовженіші. Квітки зібрани по дві-три в пазухах листочків у колосовидно-китецевидне суцвіття; квітконіжки 4—6 мм завдовжки, волосисті. Чащечка яйцевидно-трубчаста, 10—12 (13) мм завдовжки, негусто притиснуто-опушена; верхня губа її більш-менш глибоко вирізана з довгасто-яйцевидними, на верхівці — витягнуто-загостреними зубцями, дещо довша за нижню губу. Віночок жовтий; прапорець (з нігтиком) (22) 23—28 (30) мм завдовжки, (15) 16—19 мм завширшки, без коричневої плями, зверху майже голий, лише з окремими волосками по кілю; човник на 2—3 (4) мм коротший за крила, зверху, по середній лінії, злегка волохатий. Боби лінійні (27) 30—32 (36) мм завдовжки, 6—7 мм завширшки, покриті густим сріблястим напівпритиснутим опушенням. Вид цвіте у травні-червні.

Тип: Київська обл., околиці Києва, біля м. Ірпіня, на узлісся соснового лісу, 25.05.76; І. С. Івченко.

Досліджені екземпляри (репатури): **Житомирська обл.**, Овруцький р-н, поблизу с. Гладковичі, 24.05.45, Г. І. Білик; **Київська обл.**, Київ, по дорозі на Святошине, 12.05.09, О. А. Яната; околиці Києва, артилерійський полігон на піщаних горбах, 14.05.16, Ю. О. Семенкевич; околиці Києва, на зарослих вербою горбах біля болота Рибне озеро, 14.05.22, колектор невідомий; м. Київ, Пуща-Водиця, просіка соснового лісу, 18.05.28, Є. Т. Полонська; Київ, Дарниця, лісовий масив, у молодому сосновому лісі, 20.05.76, І. С. Івченко; Київ, Конча-Заспа, заліснені схили коло р. Кончі, 26.04.86, Д. М. Доброчаєва, М. В. Шевера; Київ, Ново-Біличі, на поляні, 12.05.91, О. М. Дубовик. **Чернігівська обл.**, Щорський р-н, околиці с. Хо-

Рис. 1. Листки (а), листочки (б, в) та листкові пластинки (г — знизу, д — зверху) *Chamaecytisus zingeri* (Непук ex Litv.) Klaskova

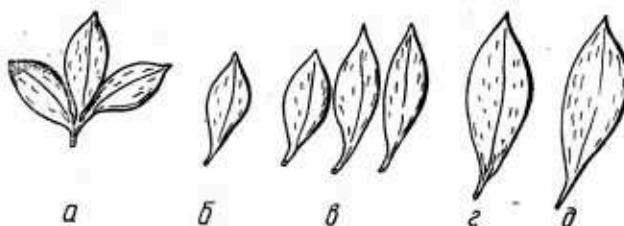

Рис. 2. Листок (а), листочки (б, в) та листкові пластинки (г — знизу, д — зверху) *Chamaecytisus pineticola* Iv-сzenko

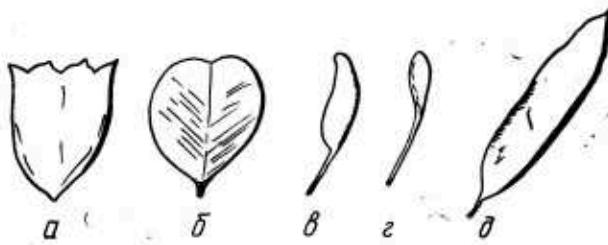

Рис. 3. Елементи квітки (а — чащечка, б — прапорець, в — човник, г — крильце) та біб (д) *Ch. zingeri*

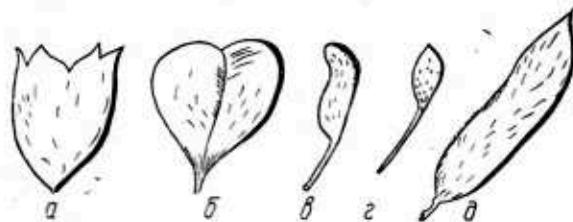

Рис. 4. Елементи квітки (а — чащечка, б — прапорець, в — човник, г — крильце) та біб (д) *Ch. pineticola*

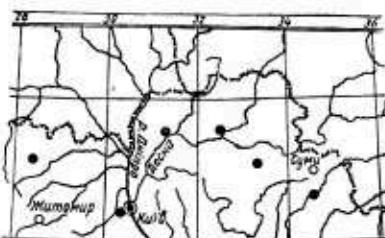

Рис. 5. Відомі для флори України місцезнаходження *Ch. pineticola*

тунічі, посадка сосни, 27.06.37, М. Попович, Ф. Левіна: Сумська обл., околиці м. Охтирки сосновий ліс, 15.06.67, М. І. Котов, О. П. Мринський, О. І. Осетрова; Кролевецький р-н, поблизу с. Алтинівка в сосновому лісі, 10.06.65, М. І. Котов, С. С. Смолко, В. В. Протопопова.

Спорідненість. Від поширеного північніше *Ch. zingeri* новий вид добре відрізняється густішим опушеннем усієї рослини, видовженішими листочками і більшими квітками; від розповсюдженого південніше *Ch. borysthenicus* різничається менш густим опушеннем усієї рослини, ширішими листочками і вужчим (зверху — майже голим) прапорцем віночка. *Ch. ruthenicus* за екологічною приналежністю є степовою рослиною. На відміну від *Ch. pineticola*, його гілки в нижній частині голі або майже голі, ніколи не бувають густо опушеними; листки на квітуючих гілках недостатньо розвинені, дрібні. Квітки в пазухах листків зібрани по три—п'ять. Пррапорець віночка цілком голий (рисунки 1—5).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Вісюліна О. Д. Рід ракитник. Зіноват — *Cytisus* L. // Флора УРСР.—К., 1954.—Т. 6.—С. 330—348.
2. Кречетович В. И. Род ракитник — *Cytisus* L. // Флора СССР.—М.; Л., 1945.—Т. 11.—С. 75—93.
3. Маевский П. Ф. Род ракитник — *Cytisus* L. // Флора средней полосы Европейской ч. СССР.—Л., 1964.—С. 147—148.
4. Михайлівська В. А. Род ракитник. Зняновец — *Cytisus* L.—Мінськ, 1967.—С. 172.—(Определитель растений Белоруссии).
5. Цвєлев Н. Н. Род ракитник — *Chamaecytisus* Link // Флора европейской ч. СССР.—Л., 1987.—Т. 6.—С. 216—225.

6. Шеляг-Сосонко Ю. Р. Род ракитник — *Chamaecytisus* Link.—Киев, 1987.—С. 182—184.—(Определитель высших растений Украины).

Інститут ботаніки ім. М. Г. Холодного
АН України, м. Київ

Надійшла
15.03.91

І. С. Івченко, М. В. Шевера

CHAMAECYTISUS PINETICOLA IVCZENKO — НОВЫЙ ДЛЯ НАУКИ ВИД

Інститут ботаніки ім. Н. Г. Холодного АН України,
г. Київ

Описан новий вид *Chamaecytisus pineticola* Івченко (Fabaceae) з території України (г. Ірпень Київської обл.). Приведен латинський діагноз, рисунки (листя, чащечка, лепестки, плод) і карта розширення (только для України). Этот вид близок к комплексу *Ch. ruthenicus* s.l.; отличается от *Ch. zingeri* (Nenuk. ex Litv.) Klaskova слабо опущенной чащечкой и некоторыми другими мелкими признаками. Встречается в борах северо-восточной части Українського Полесья.

I. S. Ivchenko, M. V. Shevera

CHAMAECYTISUS PINETICOLA IVCZENKO, A SPECIES NEW FOR SCIENCE

N. G. Kholodny Institute of Botany,
Academy of Sciences of the Ukraine, Kiev

A new species *Chamaecytisus pineticola* Івченко (Fabaceae) from the territory of the Ukraine (settl. of Irpen, Kiev region) is described. Latin diagnosis, drawings (leaves, calyx, petals, fruit) and a map of distribution (for the Ukraine only) are presented. This species is close to the complex of *Ch. ruthenicus* s.l.; it differs from *Ch. zingeri* (Nenuk. ex Litv.) Klaskova in weakly trimmed calyx and some other small attributes. The species occurs in the pine forests of the north-east part of the Ukrainian Pollessie.